

[Børge Johansen.]

det kortere løb, dvs. perioden op til 1977, og herunder især om nødvendigheden af, at en øget del af indkomsten tages ud af anvendelse enten i form af højere skatter eller ved opsparing.

Stærkest har kritikken jo satset på det argument, at man med bedre virkning kunne spare på det offentliges budgetter. Det falder mig selvfølgelig ikke ind at bestride rigtigheden af, at besparelser ville være et mere virksomt finanspolitisk instrument, men det må jo heller ikke glemmes, at komplekset af opsparing og efterspørgselsdæmpende foranstaltninger også indbefatter besparelser hos det offentlige på ca. 1 mia kr. Jeg havde da også gerne, ligesom nogle af de foregående ordførere har udtrykt ønske om, set, om man kunne have nået videre. Det skal jeg nu ikke kunne udtale mig om.

En kvik og overfladisk gennemgang af 1 million hovedtal i finanslovsforslaget kunne antagelig meget nemt føre til anfægtelige nedskæringer. Jeg er bestemt ikke modstander af, at man søger besparelser gennemført på det offentliges budgetter, men både i PP II og hos Dich og hos Haarder kan man finde støtte for den opfattelse, at de vægtige besparelser, som samfundet har brug for, og som der også gives anvisninger på, har noget med samfundets styring at gøre, og det kræver et tilbundsående indgreb. Et sådant indgreb, der kan forsvares over for de forskellige befolkningsgrupper, kræver lang tids forberedelse og en udtalt omkostningsbevidsthed både her i folketinget, i amtskommunerne og i de primærkommunale råd.

Men dette forslag drejer sig jo ikke om en langsigtet løsning. Det er kun et enkelt led i en midlertidig ordning, og det agtes formentlig fulgt op af mere langsigtede planer.

Må jeg så endelig sige om det argument hos kritikerne, der går ud på, at det ville være bedre med en frivillig opsparingsordning med eller uden skattebesparelsesregulering, at jeg da godt kan være enig med kritikerne i, at frivillighed er at foretrække for tvang. Jeg er også principielt tilhænger af fri hastighed på vores veje, men jeg har for længst affundet mig med, at Vorherres børn nu engang ikke er nær så gode, som de burde være, og det er de sikkert heller ikke på opsparingsfronten. Det kan man læse om

i PP II. Derfor må man desværre ty til en bunden opsparing.

Mit parti kan ikke tilsige den store begejstring, men en moderat velvilje til at se på forslaget. Vi tager ikke på forhånd afstand fra ideer, der måtte blive fostret i udvalget, og det går jeg ud fra at socialdemokratiet, venstre og kristeligt folkparti heller ikke gør, hvis de kan samle tilstrækkelig tilslutning. Vi vil da også gerne med hensyn til det foreliggende forslag have lejlighed til at drøfte enkeltheder såsom opkrævningsterminer, bindingsperiode og dispensationsmuligheder.

Ømann (SF):

Ja, det er jo heroisk at høre på disse forsvare af dette tvangsopsparingslovsforslag. Man er lige ved at få en lille smule sympati og medlidenhed med disse forsvare, for de har jo virkelig gjort noget ud af det.

Jeg må for mit vedkommende sige, at jo mere jeg beskæftiger sig med denne lovgivning, jo værre synes jeg egentlig den er. For det første er den økonomiske filosofi, der ligger bag ved den jo parret med arbejdsgivertilskuddet, og alle folk siger, at konjunkturerne vil matte af hen på efteråret. Men man øser altså trøstigt arbejdsgivertilskuddet ud allerede nu fra foråret, og så strammer man i en periode til efteråret, hvor der er spået en arbejdsløshed på 6-7 pct. Jeg må nok have lov til at sige, at hvis dette er et led i regeringens økonomiske politik, så er denne politik mere end elendig.

Så er der det, der gør sig gældende for den enkelte, som det går ud over, nemlig at denne opsparing altså skal præsteres samtidig med at restskatterne skal betales. Det kan jo nok lægge betydelige byrder på den enkelte husholdning.

Det er enført heroppefra, og det synes jeg også er værd at overveje, at denne opsparing jo rammer folk, der i forvejen har en stor opsparing i form af afbetaling af gæld. Hvad fører så alt dette her til, dette økonomiske pres, som den enkelte husholdning bliver udsat for? Ja, så må folk have noget mere i løn, ellers kan de jo ikke klare det, eller også må de låne pengene i den bank, hvor den bundne opsparing skal indbetales. Banken får jo ikke ringere likviditet, så det kan da godt være, den vil være velvillig, hvis det ellers er solide kunder.